

Ghid modificat privind limitele contractuale

eiopa

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

NOU: Recomandarea 0 – Limitele contractuale

1. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu trebuie să considere limitele contractuale ca un singur moment în timp, ci ca o delimitare între primele și obligațiile care aparțin contractului și primele și obligațiile care nu aparțin contractului. Fluxurile de trezorerie legate de prime și obligații care aparțin contractului trebuie să fie proiectate pe baza unor ipoteze realiste, ceea ce înseamnă că proiecția fluxurilor de trezorerie ar putea depăși oricare dintre datele menționate la articolul 18 alineatul (3) din regulamentul delegat.

MODIFICARE: Recomandarea 5 – SEPARAREA CONTRACTULUI

2. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să evalueze dacă, la data recunoașterii, separarea unui contract este posibilă și, la fiecare dată de evaluare, să ia în considerare dacă s-au înregistrat modificări care ar putea afecta evaluarea anterioară.
3. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să considere că un contract poate fi separat în sensul limitelor contractuale dacă și numai dacă două (sau mai multe) părți ale contractului sunt echivalente în ceea ce privește riscul cu două (sau mai multe) contracte care ar putea fi vândute separat. În sensul prezentului ghid, două contracte trebuie considerate echivalente din punct de vedere al riscului dacă nu există diferențe sesizabile în ceea ce privește părțile financiare ale contractelor privind riscul de asigurare sau riscul financiar suportat de întreprindere.
4. Fără a aduce atingere punctului anterior, în cazul în care toate părțile unui contract au aceeași limită contractuală, ca abordare simplificată, întreprinderile pot lua în considerare nesepararea contractului în scopul stabilirii limitelor contractuale.
5. Atunci când o opțiune sau o garanție acoperă mai multe părți ale contractului, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să stabilească dacă este posibil să o separe sau dacă trebuie să o atribuie părții relevante a contractului.
6. Dacă un contract este considerat contract de asigurare în temeiul Directivei Solvabilitate II, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să considere toate părțile neseperate ale contractului ca generând obligații de asigurare sau de reasigurare.
7. Dacă un contract este separat în scopul evaluării limitelor contractuale, fiecare parte trebuie tratată ca un contract independent.

ELIMINARE: Recomandarea 6 – Identificarea unui efect sesizabil asupra datelor economice ale unui contract

NOU: Recomandarea 6A – Identificarea unei garanții financiare a beneficiilor cu un efect sesizabil asupra datelor economice ale unui contract

8. Atunci când stabilesc dacă garanția financiară nu are niciun efect sesizabil asupra datelor economice ale unui contract, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare toate fluxurile potențiale viitoare de trezorerie care pot decurge din contract.
9. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să considere o garanție financiară de beneficii ca având un efect sesizabil asupra datelor economice ale unui contract numai dacă garanția financiară este legată de plata primelor viitoare și oferă deținătorului de poliță un avantaj financiar sesizabil.
10. Atunci când stabilesc dacă o garanție financiară oferă un avantaj financiar sesizabil, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare măsura în care se preconizează că întregul set de fluxuri de trezorerie viitoare se va modifica în mod vizibil dacă nu există garanție financiară. Întreprinderile pot evalua acest lucru din punct de vedere calitativ și cantitativ.
11. Evaluarea calitativă trebuie să analizeze în ce măsură configurația (risc, calendar și valoare) fluxurilor de trezorerie ale contractului cu garanție financiară diferă în mod vizibil de configurația contractului fără garanție financiară.
12. Evaluarea cantitativă trebuie să se bazeze pe măsura în care este sesizabilă diferența relativă în ceea ce privește valoarea tuturor obligațiilor viitoare legate de contractul cu și fără garanție financiară („valoarea garanției financiare”) pe baza valorii actualizate preconizate. Atunci când calculează valoarea obligațiilor fără garanție financiară, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să presupună fluxuri de trezorerie egale cu suma care ar fi plătită dacă nu există garanție financiară. Pentru contractele în cazul cărora beneficiile depind de randamentele pieței, întreprinderile trebuie să presupună obținerea unor beneficii care sunt în concordanță cu structura temporală relevantă a ratei dobânzilor fără risc utilizată pentru a calcula cea mai bună estimare menționată la articolul 77 alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II, fără prima de volatilitate și prima de echilibrare. Atunci când calculează valoarea obligațiilor aferente garanției financiare, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare în evaluare orice formă de beneficii garantate care decurg din garanția financiară. Examinarea adecvată a valorii-timp a opțiunilor și garanțiilor este relevantă pentru această evaluare.

NOU: Recomandarea 6B – Identificarea acoperirii unui eveniment incert specificat care afectează în mod negativ persoana asigurată ca având un efect sesizabil asupra datelor economice ale unui contract

13. Atunci când stabilesc dacă acoperirea unui eveniment incert specificat care afectează în mod negativ persoana asigurată (acoperire) nu are niciun efect sesizabil asupra datelor economice ale unui contract, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare toate fluxurile potențiale viitoare de trezorerie care pot decurge din contract.
14. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să considere o acoperire ca având un efect sesizabil asupra datelor economice ale unui contract numai dacă acoperirea este legată de plata primelor viitoare și oferă deținătorului de poliță un avantaj financiar sesizabil.
15. Atunci când stabilesc dacă o acoperire oferă un avantaj financiar sesizabil, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare măsura în care se preconizează că întregul set de fluxuri de trezorerie viitoare se va modifica în mod vizibil dacă nu există garanție financiară. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare pot evalua acest lucru din punct de vedere calitativ și cantitativ.
16. Evaluarea calitativă trebuie să analizeze măsura în care configurația (risc, calendar și valoare) fluxurilor de trezorerie ale contractului cu o acoperire diferă în mod vizibil de configurația contractului fără acoperire.
17. Evaluarea cantitativă trebuie să se bazeze pe măsura în care este sesizabilă diferența relativă în ceea ce privește valoarea tuturor obligațiilor viitoare legate de contractul cu și fără acoperire („valoarea acoperirii”) pe baza valorii actualizate preconizate. Atunci când calculează valoarea obligațiilor fără acoperire, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să presupună că acoperirea nu există. Atunci când calculează valoarea obligațiilor cu acoperire, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să ia în considerare toate obligațiile. În unele cazuri, luarea în considerare a potențialelor scenarii viitoare este relevantă pentru această evaluare.

NOU: Recomandarea 6C – Reevaluarea efectului sesizabil al unei acoperiri sau al unei garanții financiare

18. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să mențină constante limitele contractuale pe întreaga durată a unui contract în aproape toate cazurile. Cu toate acestea, din cauza evoluțiilor mediului extern, așa cum sunt definite la articolul 29 din Regulamentul

delegat, precum și a modificărilor termenilor contractului, este posibil să fie necesară modificarea limitelor contractuale.

19. Nu se așteaptă ca întreprinderile de asigurare și de reasigurare să reevalueze dacă o acoperire sau o garanție financiară are un efect sesizabil la fiecare dată de evaluare. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să efectueze însă o astfel de reevaluare dacă există indicii că aceasta ar putea duce la o concluzie diferită. În special, pentru a evalua evoluțiile mediului economic, întreprinderile trebuie să compare mediul economic actual cu mediul economic existent când s-a efectuat evaluarea utilizată pentru a defini limitele contractuale actuale și să efectueze o reevaluare numai în cazul în care aceste modificări sunt extreme. În acest scop, modificările structurii temporale relevante a ratei dobânzilor fără risc utilizate pentru a calcula cea mai bună estimare menționată la articolul 77 alineatul (2) din Directiva Solvabilitate II care sunt mai puțin extreme decât creșterea ratei dobânzii din formula standard nu trebuie considerate extreme.
20. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să modifice limitele contractuale după această reevaluare numai dacă reevaluarea duce la o concluzie în mod clar diferită de evaluarea efectuată pentru a defini limitele contractuale actuale.
21. În cazul în care reevaluarea efectului sesizabil al unei acoperiri sau al unei garanții financiare a dus la o modificare a limitelor contractuale care a avut ca rezultat un impact semnificativ asupra evaluării rezervelor tehnice și asupra solvabilității întreprinderii, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să raporteze imediat această modificare autorității de supraveghere. În plus, întreprinderile de asigurare și de reasigurare trebuie să considere această modificare ca fiind semnificativă, așa cum se menționează la articolul 312 alineatul (3) din Regulamentul delegat, și să o includă în raportul anual menționat la articolul respectiv, inclusiv o descriere detaliată a reevaluării și a impactului acesteia asupra solvabilității întreprinderii.
22. În caz contrar, evaluarea măsurii în care o acoperire sau o garanție financiară are un efect sesizabil asupra datelor economice ale contractului nu trebuie să se modifice.
23. Întreprinderile de asigurare și de reasigurare nu trebuie să reevalueze limitele contractuale pentru diferitele scenarii utilizate pentru a calcula cea mai bună estimare utilizând metode de simulare, nici pentru scenariile de criză utilizate pentru a calcula SCR.

Reguli de conformitate și raportare

24. Prezentul document cuprinde recomandări emise în temeiul articolului 16 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010. Conform articolul 16 alineatul (3) din același regulament, autoritățile

competente și întreprinderile trebuie să depună toate eforturile pentru a respecta aceste ghiduri și recomandările.

25. Autoritățile competente care respectă sau intenționează să respecte prezentul ghid ar trebui să îl includă în mod corespunzător în cadrul de reglementare sau de supraveghere.
26. Autoritățile competente trebuie să transmită la EIOPA confirmarea respectării sau a intenției de a respecta prezentul ghid, prezentând motivele în cazul neconformității, în termen de două luni de la publicarea versiunilor traduse.
27. În lipsa unui răspuns până la împlinirea acestui termen, se va considera că autoritățile competente nu respectă cerințele de raportare și vor fi raportate ca atare.

Prevedere finală cu privire la revizuire

28. Prezentul ghid va fi supus unei revizui de către EIOPA.